

E Harfni Yitiren Şiir Gibiydi Yüreğim

– Hüzün Şairi · 04 Ekim 2013

E HARFİNİ YİTİREN ŞİİR GİBİYDİ YÜREĞİM

Sadakat fukarası yan bakışınla
Şahsına münhasır olur mu aşk
Bir tık uzağındaydın kalbimin
Şimdi
Ölüm kapını çalmış sa
Paçanı alazlandırıran duygularla
O kadar hataya müsaitsin ki
Başını sıkıştırıp avuçlarına
Biraz daha düşün bakalım
Suç altın olmuş da
Kim almış omzuna

Nasıl bütün olur kalp
Yarım yamalak sana varacak sam
Ya ay yoksunu olacağım
Ya da gün boyu d/algın
Gündüz gözü kör kalacağım
Yıldızlar avucuma konmayacak
Hayalim kursağa oturacak
Dilim bir harfni çaldırmış gibi
Yarım yamalak şiir yazacağım

Yirmi küsürün sonrası olmayacaksa
Sana nasıl ulaşacak bakışlarım
Nasıl haz duyacak nazarım nazarından
Kirpiğim kaydırmayacak mı
Göz ucu dokunuşlarımı
Islak bir masal için
Kayıp başvurusu yapmayacak mı
Yılgın ve yıkık yazarlığım

İçimiz huzursuz içimiz soru algını
Kalbimizin kısır döngüsü

Boğazımıza takılı kalmayacak mı
Sıkıp durduğumuz dişimiz
Aklımızı başımızdan almayacak mı
Isırdığımız dudaklarımız
Hiç isyanları oynamayacak mı
Ya da zamana kafa tutup
Bağrımıza taş gibi söz yumruğu atıp
Bizi uyarmayacak mı

İklimin dört parçası bütünü kucakladıkça
Bir kolum yana düşmüş
Sana nasıl kucak açacağım
Bir yanım boşluk kokacak
Bir yanım sıcacık
Gönlümün toprağında
Güz vurgunu olmayacak mı
Tomurcuğa duramayan aşk

Sana nasıl sunacağım
Yok sayacaklarım la mutluluğu
Dün yoksunluğu içimi tırtırladık ça
Bu günü nasıl kucaklayacağım
Şimdi biriktirdiğim bastırılmış duygular
Azalanları patlamaya hazır bomba tapmayacak mı
Boyun büktüğüm suskular
Ruhuma kıymık gibi batıp
Kanıma dokunmayacak mı

Şimdi gönül panjurunu açmış mı oldun
Sol yanımın çığlığını duyarak
Çatısız kuracağın yuvamıza
Bir gözüm kapalı nasıl bakarım sana
Sonram yormuş sa dur düşün bakalım
Hiç mi parmağın yok olanlar da
Sabrımın koynunda duraksıyor sam
Kabahat damgası vurman mı lazım
Nasıl tat bulacağım bu aşktan
Yarım yamalak sana varacak sam

Aklının kıyılarına hiç mi vurmayacak
Vicdanının sızılardan doğan dalgalar
Yok saydıkların da payın da paydan da büyük oysa
Sırtıma sardığın yükün bir ah alacağı var
Gözüm mavi suyu ruhuma akıttıkça
Tuzlar yarama kabuk bağlatır mı sandın
Ya da aşınmayacak mı
Sana dair olanlar dalgalarla kayalarım vurdukça

Doğdum doğalı
Hüznün baş talibiyim ama
Onuruna dokunup incitdiğin kalbimi
Anlamak bu kadar mı zordu
Çıkla aşkla sana vurgunluğumu
Ya da yalın-yapıldak
Yoluna baş koymuşluğumu
Şimdi dün'üm sana armağan
Bu gün kısa günün kârı avuçlarımda
Yarın çoktan çaldırdı bizi

Artık bir harfi çalınmış şiir gibi kalbim
Düşmanımıza yakdırdığın kınayla
Şimdi daha mutlu musun

HÜZÜN ŞAİRİ: N Y

ÖLÜMÜNE SEVİYORSUN ÖYLE Mİ?

İlkleri hep sevmişimdir ve yapılmayanı yapmayı. bu yüzden bu şiiri hiç E harfi kullanmadan yazmaya çalıştım. Bütünü parçalayınca eksikliklerin, yok sayılması istenilenlerin, insanı ne denli zorlayıp, huzursuz edeceğini vurgulamak adına. İnsan istedikten sonra gözü görmez hiç bir şeyi. Kıymık batığı yaralar da iyileşmeye mahkumdur. Yeter ki, i s t e m e y i v e n e i s t e d i ğ i n i bilsin... Bahaneler ve dayatmalar sadece yorar ve bitişe çanak tutar. Kendi aynasında yüzüne en direk bakabilen yürek muzaffer komutandır. Gerisi ayrıntıdan ibaret olarak kalır. Ayrıntılar ise, başlı başına bütünü oluşturamaz, etkenlerle birleşme eğilimi göstermedikçe. Vicdanı olana ve adil duygulara kendini teslim edene yakışır
A Ş K...

Hiç bir cinayet K U S U R S U Z ve hiç bir S U Ç tek taraflı değildir.